

РЕШЕНИЕ

№ 2179

гр. София, 03.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **249** по описа за **2023** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на директора на РД С. при Комисията за защита на потребителите (КЗП), чрез процесуален представител адв. К., срещу решение № 4471/22.11.2022 г., постановено по НАХД № 6867/2022 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 20-ти състав, с което е отменено негово Наказателно постановление (НП) № 92/29.03.2022 г., с което на основание чл. 230д от Закона за защита на потребителите (ЗЗП) е наложена имуществена санкция на "Йетел България" ЕАД в размер на 2000 лв. за нарушение на чл. 230д вр. чл.192 т. 2 от Закона за защита на потребителите.

С доводи за неправилност на атакуваното решение се претендира отмяната му. Касаторът аргументира подробно наличие на извършено нарушение, но не излага конкретни доводи, свързани с изводите на съда за допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство.

Ответникът – „Йетел България“ ЕАД, не се представлява. От дружеството чрез юрк И.

е постъпил отговор на жалбата, претендират се разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София град, X-ти касационен състав, намира, че касационната жалба е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, срещу акт, подлежащ на касационно оспорване, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

От фактическа страна районният съд е установил, че в Комисия за защита на потребителите са постъпили жалби от 07.10.2021г., 26.10.2021г., 01.11.2021г. и 05.11.2021г. от четирима различни потребители – ФЛ срещу търговеца „Теленор България ЕАД, сега „Йетел България“ ЕАД. Жалбите били с идентично съдържание, а именно неуважаване на направени от потребителите рекламации на закупени устройства- смарт часовници „С. Г. Актив“ и мобилен телефон „Айфон 12 ПРО“, като рекламациите били отказани с един и същи мотив- вещите били намокрени. При закупуване на вещите същите били рекламирани като прахо и водоустойчиви и притежавали сертификат за тази устойчивост IP68. По повод подадени жалби била извършена проверка по спазване изискванията на ЗЗП в сайта, стопанисван от дружеството-търговец. За проверките били съставени КП, жалбоподателите били уведомени, а от търговецът били изискани становища и сертификати за посочената прахо и водоустойчивост. „Йетел България“ ЕАД изпратило становища и извадка от ръководство за потребителите за употреба на посочените устройство, но не и сертификат устойчивост IP68. С писмо от 14.02.2022г. КЗП отново изискала от търговеца представянето на този сертификат, на 18.02.2022г. в [населено място]. В писмото било посочено, че при неизпълнение на това разпореждане ще бъде съставен АУАН.

Поради неизпълнение от страна на дружеството на 18.02.2022г. бил съставен АУАН, а на 29.03.2022г. и оспореното НП.

За да обоснове извод за незаконосъобразност на описаното наказателно постановление, решаващият съд е счел, че са допуснати процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство, които са съществени и ограничаващи правото на защита на наказаното лице. Приел е, че в АУАН и в НП неправилно е посочено, че нарушението е извършено в [населено място], доколкото в даденото писмено указание до търговеца е посочено, че искания сертификат следва да се предостави в [населено място]. Приел е още, че се съдържат противоречиви твърдения относно датата на извършеното нарушение, както и че не е посочен диспозитив на нарушението, а наложената санкция в средна стойност е необоснована.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

В разпоредбата на чл. 192а, ал. 1 ЗЗП са регламентирани правомощия на длъжностните лица от Комисията за защита на потребителите, които съгласно т. 1

имат право на достъп до всички документи, свързани пряко или косвено с нарушение на този закон, независимо от формата на документа. По силата на т. 2 от същото нормативно право те могат да разпоредят на всяко лице да предостави сведения за нарушения на този закон, които са му известни. Тези правомощия на длъжностните лица от КЗП са проява на възложените им със закона контролни функции, като санкционната норма на чл. 230д ЗЗП, приложена от АНО в случая, изрично предвижда, че за възпрепятстване на длъжностни лица при осъществяване на правомощията им по чл. 192 и 192а и за неизпълнение на разпореждане по чл. 192а, ал. 1, т. 2 и ал. 2 на лицата се налага глоба, съответно имуществена санкция, в размер от 1000 до 3000 лв.

Принципно правилно е посоченото от СРС, че съобразно изискването на чл. 42, т. 4 и т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 ЗАНН, както в акта, така и в НП, трябва да се съдържа описание на нарушението и законовите разпоредби, които са били нарушени. Законосъобразното издаване на наказателното постановление изисква да има пълно съответствие между словесното описание на нарушението и неговата правна квалификация чрез посочване на нарушените законови разпоредби. В случая обаче те фигурират с цитираните разпоредби на чл. 192, ал. 1, т. 1 и т. 2 ЗЗП.

Ответникът по касация не спори, а и по делото са представени доказателства, че на 14.02.2022г. е изпратено искане от КЗП за предоставяне на цитирания сертификат. В тази връзка несподелима е тезата на санкционираното дружество, поддържана пред първата инстанция, че разпореждането било изпълнено, чрез представяне на становище и упътване за употреба на устройствата. Санкционираното дружество не оспорва, че до указания срок – 18.02.2022 г., сертификат не е представен. Следователно търговецът не е осъществил дължимото по закон поведение, с което е извършил вмененото му нарушение и то е доказано по безспорен начин.

Независимо от посоченото, касационният състав счита, че правилно СРС е констатирал неправилно посочване на мястото на извършеното нарушение, което съгласно указанията следва да бъде [населено място], а не [населено място], както е посочено в АУАН и НП, което представлява съществено процесуално нарушение, засягащо правото на защита на нарушителя. По отношение на датата на извършване на нарушението касационния състав не споделя становището на въззивната инстанция.

Ето защо касационната инстанция намира, че отменяйки НП, първоинстанционният съд е постановил като краен резултат правилно съдебно решение.

На ответника се дължат разноски съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 и, ал. 3 от ЗАНН. На основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, във връзка чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, съдът счита че следва да определи минимално възнаграждение от 80 лева за участието на юрисконсулта на ответника, като тези разноски следва да бъдат възложени на касатора.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН,

Административен съд - София-град, X. -ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА срещу решение №4471/22.11.2022 г., постановено по НАХД № 6867/2022 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 20-ти състав .

ОСЪЖДА Комисията за защита на потребителите да заплати на "Йетел България" ЕАД сума в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща разноски във вид на юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.